

Spm. nr. S 712

Til *undervisnings- og forskningsministeren* (27/3 90) af:

Skrumsager Skau (V):

»Er det efter ministerens opfattelse i overensstemmelse med folkeskolens regler, at virksomheder eller andre private stiller materiale og midler til rådighed for elever og skoler, som det f.eks. er tilfældet på Thyregod Skole?«

Begrundelse

Thyregod Skole i Give Kommune har oprettet landets første Europaklasse og har fået støtte af Folkeskolens Udviklingsråd. Desuden har Jydsk Telefon som forsøg installeret en database, Online 92, på skolen og givet eleverne mulighed for over en 2-årig periode at foretage opkald for 15.000 kr. Andre virksomheder har været behjælpelige med kontakter til deres filialer i andre lande.

I bladet Folkeskolen, nr. 5, 1990, rejses der tvivl om, hvorvidt det er lovligt at modtage denne hjælp og dette tilskud. Bladet Folkeskolen tolker støtten som sponsorvirksomhed, og efter bladets oplysninger har Danmarks Lærerforening nedsat en arbejdsgruppe, som skal skitseret retningslinier for bl.a. sponsorering.

Da denne særlige støtte fra private til skolens klasse er af stor betydning for forsøgets resultat og elevernes udbytte og forståelse for Europa, ønskes ministerens tilkendegivelse.

Svar (4/4 90):

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Ifølge folkeskolelovens § 40, stk. 1, påhviler alle udgifter til folkeskolen kommunerne, for så vidt der ikke er udtrykkelig lovhjemmel for, at udgifterne helt eller delvis påhviler staten, amtskommunerne eller andre. Finansieringen af folkeskolens almindelige virksomhed kan derfor ikke baseres på aftaler om sponsorering. Bestemmelsen hindrer efter min opfattelse ingenlunde, at private sponsorer kan påtage sig at afholde udgifterne til materialer og andre undervisningsmidler.

Spm. nr. S 713

Til *justitsministeren* (27/3 90) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren anerkende Polen som sikkert asylland?«

Begrundelse

Sverige har for nylig besluttet at nægte mellemstlige asylsøgere indrejse gennem Polen, idet landet må anses for sikkert flygtningeland. Hvis Danmark ikke tager samme beslutning, vil det betyde, at Danmark skal modtage flygtninge, der nu nægtes indrejse til Sverige via Polen.

Svar (6/4 90):

Justitsministeren (Engell):

Efter udlændingelovens § 48, stk. 2, 3. pkt., der blev indsat i loven ved lov nr. nr. 686 af 17. oktober 1986, må en udlænding, der påberåber sig at være omfattet af §§ 7-8, ikke afvises/udvises og udsendes til et land, hvor der er risiko for forfølgelse af de i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, artikel 1 A, nævnte grunde, eller hvor der ikke er beskyttelse mod videresendelse til et sådant land. Afgørelsen om udsendelsen træffes af Direktoratet for Udlændinge med klageadgang til Justitsministeriet.

I forbindelse med Folketingets behandling af lovforslaget var denne bestemmelse genstand for en meget grundig behandling i Retsudvalget, som stillede en række spørgsmål med henblik på at fastlægge bestemmelsens rækkevidde. I besvarelsen af et spørgsmål oplyste Justitsministeriet, at man i forbindelse med fastlæggelsen af, i hvilke lande en asylansøger må antages at befinde sig i en faktisk trykssituation – hvis der er tvivl – agter at indhente bidrag fra Udenrigsministeriet med dets repræsentationer, UNHCR, Dansk Flygtningehjælp og Dansk Røde Kors.

I praksis har udsendelse i medfør af udlændingelovens § 48, stk. 2, været begrænset til vestlige lande, der har tiltrådt FN's flygtningekonvention, eller som på trods af territoriale reservationer alligevel praktiserer konventionen. Der er efter praksis således ikke hidtil sket udsendelse efter § 48, stk. 2, til Polen.

Justitsministeriet følger imidlertid sammen med Rigspolitichefen og Direktoratet for Udlændinge nøje udviklingen efter den svenske regerings beslutning om at udsende asylansøgere til Polen.